

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122013395
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122013395.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.06.2023 A. B. takto

rozhodol:

Obžalovaný

C. D., nar. XX.XX.XXXX v B., trv. bytom E. F. XX, okr. G., prechodne bytom B., H. B. F. X,

uznáva sa za vinného, že

v presne nezistený deň koncom mesiaca august 2021 v presne nezistenom čase v nočných hodinách v B., v rodinnom dome, kde bol na návšteve, vošiel do izby, kde spala mal. A. nar. XX.XX.XXXX, nahý si ku nej ľahol do postele, na čo sa maloletá prebudila a aj napriek jej snahe o odpor ju vyzliekol, následnej jej obchytával brucho, prsia a pohlavné orgány, pohlavný úd jej vložil pomedzi nohy a snažil sa jej vniknúť prstami a pohlavným údom do vagíny, čomu však maloletá svojím aktívnym odporom zabránila a následne z izby ušla, pričom mal vedomosť, že má len 12 rokov,

t e d a

- násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám a čin spáchal na chránenej osobe – dieťaťi,
- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k donúteniu ženy násilím k súloži, pričom k dokonaniu činu nedošlo a čin spáchal na chránenej osobe – dieťaťi,

č í m s p á c h a l

- zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.
- zločin znásillnenia podľa § 199 ods. 1 ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 199 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala na Okresnom súde Prešov dňa 20.10.2022 obžalobu pod sp. zn. 1Pv 614/21/7707-27 na obžalovaného C. D. pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, že v presne nezistený deň koncom mesiaca august 2021 v presne nezistenom čase v nočných hodinách v B., v rodinnom dome, kde bol na návšteve, vošiel do izby, kde spala mal. A. nar. XX.XX.XXXX, snažil sa využiť jej bezbrannosť a nahý si ku nej ľahol do postele a aj napriek jej snahe o odpor ju vyzliekol, následnej jej obchytkával brucho, prsia a pohlavné orgány, pohlavný úd jej vložil pomedzi nohy a snažil sa jej vniknúť prstami do vagíny, čomu však maloletá svojím aktívnym odporom zabránila a následne z izby ušla, pričom mal vedomosť, že má len 14 rokov, kedy prokurátorka tento skutok v obžalobe právne kvalifikovala ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v ustanovení § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu /vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, znalkyne, prečítaním zápisníc o výpovedi svedkyne – poškodenej a svedkov z prípravného konania a prečítaním listinných dôkazov a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný vo svojej výpovedi poprel, že by znásilnil alebo chcel znásilniť poškodenú A., o čom má svedčiť to, že jej správanie, kedy odišla do sprchy a potom sa k nemu vrátila do postele nesvedčí o konaní, ktoré sa mu v obžalobe kladie za vinu. Nikdy by sa dieťaťa nedotkol. D. I. a I. I. si to na neho vymysleli. K udalostiam daného dňa sa vyjadril, že prišiel na návštevu k J. K. a B. L., s ktorými v minulosti pracoval v zahraničí. Na ich návšteve dostali spontánny nápad, že pôjdu na návštevu k I., s ktorými tiež všetci traja pracovali v zahraničí a ktorých J. K. a B. L. často navštevovali. Keď prišli k I., vypili alkohol, kedy obžalovaný aj s dvoma synmi I. a B. L. išli na nákup do predajne Tesco. Po nákupe sa vrátili do domu I., kde pokračovali v popíjaní alkoholu. I. I. bol podľa obžalovaného opitý a stupňovala sa jeho agresivita. Začal nadávať na D. I. a vyhrážať sa jej zabitím, na čo ho ona vyhodila z domu. Po vyhodení z domu I. I. mal podľa obžalovaného kopať do dverí, do steny a pokúsiť sa rozbiť okná, pričom mal spať celú noc vonku. Obžalovaný zdôraznil, že v noci sa nič nestalo. D. I. išla spať k poškodenej A. a on spal s nimi v izbe v kresle, ale aj tak celú noc nespál, lebo sa bál, že I. I. rozbije okno, dostane sa do domu a niečo urobí D. I.. Podľa neho bol I. I. celú noc vonku a D. I. ho pustila do domu až ráno. Obžalovaný opísal dom a izby na prízemí domu, vrátane kuchyne a izby, kde spala poškodená. Ako uviedol, ešte pred nimi išla na poschodie domu spať J. K. a za ňou B. L., ktorí zišli dole až ráno. Počas celého dňa mal na sebe tričko a poškodená ho nemohla vidieť bez trička, ale neskôr vo svojej výpovedi pripustil, že ho mohla vidieť bez trička, keď na druhý deň po prebudení hrali vonku na dvore s deťmi futbal. Potvrdil, že na hrudi má vytetovaný citát, kedy o tetovaní vedeli všetci dospelí v dome a to ešte z doby, kedy všetci pracovali v zahraničí. Keď sa na druhý deň zobudil, J. K. už v kuchyni chystala raňajky a potom prišla D. I. a on. Dopoludnia vypili nejaký alkohol a potom muži hrali s deťmi na dvore futbal, kým ženy varili obed. Po obede išiel preč. Na druhý deň mu volala D. I., že mu z peňaženky vypadol vodičský preukaz a B. L. mu bol pre neho. Poškodená podľa neho spala celú noc a ani poškodená a ani nikto iný mu nehovoril, že sa malo niečo v noci stať. O tom, čo mal poškodenej urobiť sa dozvedel až po nejakom čase, kedy už bol odcestovaný pracovne v zahraničí, kde mu volali J. K. a B. L., že je obvinený z nejakého trestného činu voči maloletej ale to bolo niekoľko mesiacov, možno pol roka od tejto udalosti.

Vo vzťahu k svojej výpovedi z prípravného konaniam, v ktorej uviedol, že on celú dobu sedel v kresle v izbe oproti kuchyni, kde bol gauč a posteľ a kde bola aj poškodená D. I. nakoľko I. robil bodrel, tak ho D. vyhodila z domu, na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodená A. išla spať ako prvá a potom sa strhla hádka. Vo vzťahu k tomu istému výsluchu z prípravného konania, kde vypovedal, že s deťmi sa skôr nikdy nestretol a vedel, že najstaršia je A. a má XX M., na hlavnom pojednávaní uviedol, že on v tom čase nevedel, koľko rokov má A. a to sa dozvedel až pri svojej výpovedi. On pred návštevou I. a ani po návšteve nevedel, koľko má maloletá A. rokov.

Na tejto svojej výpovedi obžalovaný zotrval aj v ďalšom priebehu hlavného pojednávania.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal oba výpovede G. – B. A. L. z prípravného konania zo dňa 03.11.2021 a zo dňa 03.02.2022.

G. – B. pri svojej výpovedi dňa XX.XX.XXXX uviedla okolnosti, ku ktorým malo dôjsť v súvislosti so sexuálne motivovaným konaním osoby C. N. pred skutkom v prejednávanej veci. Zároveň uviedla, že v B., kde sa s mamou presťahovala, sa dialo niečo podobné s tým, že sa to stalo koncom augusta, keď mala nastupovať do školy. Vtedy k nim prišiel na návštevu muž, ktorého nepoznala a mal prezývku O.. On sedel v kuchyni a ona si išla ľahnúť spať. Potom vošiel k nej do izby a ľahol si k nej. Potom ju obchytkával na bruchu, prsiach a na pohlavných orgánoch a vyzliekol ju. Potom jej strkal palce do vagíny a pokúsil sa s ňou mať pohlavný styk, kedy jej chcel strčiť penis do vagíny, ale ona mu to nedovolila. Ona sa však bránila a aj mu hovorila, aby to nerobil ale on na to nereagoval. Aj ho pritom kopl. Potom od neho z postele odišla a išla na WC, ale keďže si nemala kde ľahnúť, tak sa vrátila k nemu do postele, pretože on už v posteli spal. Potom aj ona zaspala a už sa nič nedialo. Keď sa zobudila, on ležal vedľa nej v posteli a ona odišla do kuchyne. Nikto sa jej nespýtal, čo sa v noci stalo a ona tiež nikomu nič nehovorila.

Táto G. – B. vypovedala aj v prípravnom konaní dňa XX.XX.XXXX, kedy vypovedala, že O., ktorý bol kolega jej mamy, k nim prišiel na návštevu, keď bývali v B.. V tom čase bývali v rodinnom dome a to sa stalo niekedy koncom augusta. Keď prišiel k nej do izby, vyzliekol sa, ľahol si k nej do postele a chcel mať s ňou sex. V tom čase ona už zaspávala. Ona mala v tom čase oblečené kraťasy a tričko, ktoré jej vyzliekol. V tom čase bola v izbe sama. Obchytkával ju a vyzliekal. Ona sa bránila a aj mu vravela, aby ju nechal na pokoji. On ju však vyzliekol úplne donaha. Okrem toho, že ju obchytkával po celom tele, aj ju bozkával na pery. Chytil ju za brucho, vagínu a prsia. V tom čase ležala na chrbte a bola prikrytá perinou. Odstrkávala ho rukami a hovorila, aby to nerobil, na čo on ale nereagoval. Povedal jej, že chce mať s ňou sex a to výrazom, že by ju pojebal. Ona mu však nedovolila, aby s ňou mal pohlavný styk a bránila sa, čiže do vagíny jej pohlavným údom nevníkol. V tom čase mal stoporený pohlavný úd, ktorý jej dával medzi nohy. Ona potom odišla na WC, kde sa zamkla. Tam strávila asi 10 minút a potom sa vrátila k nemu a keď videla, že zaspal, ľahla si k nemu do postele. Celé to jeho konanie trvalo asi pol hodinu. Ľahla si k nemu, lebo v ostatných izbách boli postele obsadené. Jej mama a otcim spali v obývačke. Podrobne popísala osobu s prezývkou O. s tým, že má na hrudi vytetovaný nejaký nápis. Vtedy ho videla prvýkrát a odvtedy ho už nevidela. Ráno vstala a urobila súrodencom raňajky. V tom čase už bola hore jej mama a otcim a tiež dvaja kolegovia jej mamy B. a J., ktorí u nich spali. V tom čase ten O. ešte spal. Potom prišiel do kuchyne, kde sa rozprával s mamou, otcimom a tými dvomi ďalšími. S ňou sa už nerozprával, lebo ona išla do izby a hrala sa so súrodencami. O tom, čo sa stalo, nikomu vtedy nepovedala. Okrem toho sa jej snažil dať prsty do vagíny ale to sa mu tiež nepodarilo. Žiadne zranenia a ani krvácanie jej nespôsobil. Keď si k nej ľahol spať, mal vypitý alkohol. Nevie, či ho niekto videl, ako pri nej leží v izbe. Z kuchyne nie je vidno do jej izby, čiže ostatní v kuchyni nevideli, odkiaľ ten muž vyšiel. Nevie, kde mal ten muž spať. Na prízemí, kde spala ona, je okrem jej izby ešte kuchyňa, kúpeľňa a obývačka.

K tejto výpovedi B. obžalovaný uviedol, že je to čistý nezmysel a keby mal poškodenú znásilniť, išla by za mamou a nešla by späť k nemu do postele.

Svedkyňa – poškodená D. I. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že niekedy koncom augusta jej volal B. L., že ich prídu pozrieť aj s obžalovaným, s ktorým predtým pracovala v zahraničí. Keď k nim prišiel obžalovaný spolu s J. K. a B. L. na návštevu, pili alkohol, rozprávali sa a počas návštevy išiel obžalovaný do Tesca na nákup, kde zobral aj jej syna, ktorému kúpil nejaké hračky a tiež kúpil ďalší alkohol. Nepamätá si, v akom poradí išli večer spať ale potvrdila, že A. išla spať do izby, ktorá je hneď pri vchodových dverách do ich rodinného domu, dve mladšie deti spali na poschodí, kde išla s nimi spať J. K. a B. L. a ďalšie dve deti spali na prízemí v obývačke s ňou a s jej manželom I. I., ktorý pri nich spal celú noc. Keď sa ráno zobudila, videla, ako obžalovaný leží v posteli pri jej dcére A. ale vtedy to neriešila. O tom, čo sa malo odohrať medzi obžalovaným a jej dcérou A. sa dozvedela až v októbri toho roku, kedy A. povedala jej manželovi I. I., čo jej P. urobil a to, že ju vyzliekol a snažil sa jej strčiť penis do zadku a do vagíny. Viktória tiež hovorila, že odišla na WC ale potom sa k obžalovanému do izby vrátila, pretože mala strach. Počas toho, ako bol obžalovaný u nich na návšteve, bol po celý čas oblečený v tričku kaki farby. Dcére A. nikdy nehovorila, že by mal obžalovaný na hrudi tetovanie. G. potvrdila, že spala s deťmi a manželom v obývačke a poprela tvrdenie obžalovaného, že mala spať v posteli s A.

a obžalovaný mal v tej istej izbe spať v kresle. G. si nie je vedomá toho, aby obžalovaný na druhý deň hral futbal bez trička, pretože ona varila obed. G. ďalej uviedla, že po príchode obžalovaného do ich domácnosti sa s P. rozprávala o svojich deťoch a uvádzala obžalovanému aj ich vek, kedy uviedla, že A. má iba 12 rokov. Z obývačky do izby A. nie je vidno, pričom A. im ráno po prebudení o tom, čo sa malo stať v noci nič nevravela.

Svedok I. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jedného dňa, už si presne nepamätá kedy, k nim na návštevu prišla J. K., B. L. a obžalovaný, ktorý ich chcel vidieť, pretože všetci pracovali spolu v zahraničí. Keď prišli, pili alkohol a obžalovaný bol ešte s jedným z detí na nákup v Tesco, kde deťom kúpil hračky a tiež aj nejaký alkohol, v konzumácii ktorého pokračovali celý večer. Následne sa on s manželkou pohádala a bol vyhodnený z domu, ale ešte v noci sa do domu vrátil, ale nevie, koľko bolo hodín. Po príchode do domu už všetci spali a on si išiel ľahnúť k manželke D. I. a k ich deťom do obývačky, kde mal ustlané aj obžalovaný. V tom čase obžalovaný ležal na gauči v obývačke. Následne zaspal a keď sa ráno zobudil, všetci už boli hore, muži s deťmi hrali na dvore futbal a manželka varila obed. On triezvel v kuchyni. V ten večer mal obžalovaný oblečené tričko. Keď sa v noci vracal do domu, nevidel, že by obžalovaný ležal pri jeho dcére A., ktorá im na druhý deň nič nepovedala o tom, čo sa malo udiť v noci. Až asi o dva mesiace mu A. povedala, že obžalovaný mal vojsť do jej izby, vyzliekol ju a snažil sa jej vopchať penis do zadku ale ona ho odstrčila. Po tom, čo mu to Viktória povedala, bola viac utiahnutá. O tom, koľko má A. rokov sa s obžalovaným nerozprával. Aj manželka mu povedala, že keď ráno vošla do A. izby, obžalovaný ležal v posteli pri A.. Vo vzťahu k svojej výpovedi z prípravného konania, kde vypovedal, že si vypil aj ráno a že sa s obžalovaným pohádali preto, kde obžalovaný spal a že mohol A. niečo urobiť, svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na túto výpoveď si veľmi nepamätá a má z obžalovaného strach.

Za účelom odstránenia rozporov bola G. prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 06.09.2022, kde vypovedal, že v noci sa prebudil, pretože potreboval ísť na záchod a išiel si vonku zapáliť cigaretu. Keď prechádzal cez chodbu, nazrel do A. izby a videl na posteli spať obžalovaného iba v boxerkách. Aj vykrikoval, čo to má znamenať, ale nikto na to nereagoval, lebo všetci spali. Potom si išiel opäť ľahnúť ale ráno mu manželka hovorila, našla v izbe pri A. spať obžalovaného. Hneď sa na to pýtal obžalovaného ale on mu povedal, že sa nič nestalo. Dopoludnia medzi ním a obžalovaným došlo ku konfliktu ohľadom toho, kde obžalovaný spal. Potom sa hádka ukludnila a obžalovaný odišiel. K tejto svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že bol opitý a nie je si istý, či to čo vypovedal vyšetrovateľovi, bola pravda. Zotrval na svojej výpovedi, že sa v noci vrátil do domu a už potom spal v obývačke na prízemí s manželkou. Poprel, že by pri tej hádke chcel udrieť A..

Súd bez námietok obžalovaného voči vykonaniu dokazovania prečítaním výpovedí svedkov J. K. a B. L. z prípravného konania, ktoré by obžalovaný vzniesol po doručení obžaloby, prečítal výpovede týchto svedkov z prípravného konania a to tak pred vznesením obvinenia obžalovaného ako aj po jeho vznesení.

Svedkyňa J. K. v prípravnom konaní v oboch svojich výpovediach zhodne uviedla, že niekedy v septembri 2021 sa jej priateľovi B. L. ozval obžalovaný, že je na Slovensku a chcel by prísť na návštevu. Ona a aj jej priateľ spolu s obžalovaným a I. predtým pracovali v zahraničí. Keď prišiel obžalovaný k nim, chvíľu sedeli, vypili nejaký alkohol a rozhodli sa, že všetci traja pôjdu na návštevu k I.. Oslovili jedného známeho, ktorý ich všetkých troch odviezol do B. k I.. Po zvitání sa obžalovaný zobral najstaršieho D. syna na nákup do obchodu Tesco, kde kúpili nejaké hračky a kde ich odviezol ten ich kamarát. Keď sa obžalovaný vrátil z nákupu domov, spolu sedeli, rozprávali sa a spomínali s tým, že všetci dospelí pili alkohol. Asi okolo 22.00 hod. išla s najmenšími deťmi spať na horné poschodie domu I. a po malej chvíli za ňou prišiel aj B. L.. Obžalovaný, D. a I. ešte ostali sedieť dole na prízemí rodinného domu. Potom zaspala ale po nejakom čase sa zobudila, že počuje nejaké hlasné rozprávanie medzi obžalovaným a I. I. ale nebola to hádka. Nakoľko mali obaja poriadne vypité, tak v podstate pri rozhovore kričali. Ona na to nijako nereagovala a znovu zaspala, kedy sa zobudila až ráno spolu s deťmi. Potom zišli do kuchyne, kde už bol I. I., D. I. a obžalovaný. B. L. ešte chvíľu spal, ale potom prišiel za nimi dole do kuchyne. Potom pripravili raňajky a začali chystať obed. A. bola s nimi v kuchyni a pomáhala im s obedom. Ráno sa vôbec neriešilo, kde obžalovaný v noci spal, kedy G. si myslela, že obžalovaný v noci odišiel domov a sama bola prekvapená, že tam bol aj ráno. Ani A. sa jej nezdôverila, že by sa malo niečo v noci udiť. Nevie, kde spali I., P. J. A.. Obžalovaného v ten deň bez trička nevidela. Žiaden konflikt medzi obžalovaným a I. I. nezaznamenala.

Aj svedok B. L. v oboch svojich výpovediach vypovedal rovnako ako jeho priateľka J. K. s tým, že na rozdiel od svedkyne K. mal pocit, že medzi obžalovaným a I. I. došlo k roztržke. Trochu viac vypil a tak išiel spať za J. K. a deťmi na horné poschodie domu. Keď prišiel ráno do kuchyne, bola tam D. a I. I. a obžalovaný spal v kresle. I. I., D. I. a obžalovaný po raňajkách ešte pili alkohol a keď sa I. I. a obžalovaný znova začali hádať, on odišiel domov. Nevie, kedy išla spať A., len vie, že má izbu na prízemí domu. Na správaní A. si v to ráno nič zvláštne nevšimol ale ona mu dlhodobo pripadala nejaká zľaknutá. Potvrdil, že obžalovaný bol bez trička, keď na druhý deň ráno hrali futbal a potvrdil, že obžalovaný má na hrudi tetovanie.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalkyňu z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí PhDr. Ľubicu Onderušovú, ktorá v prípravnom konaní vo vzťahu k poškodenej A. L. vypracovala písomný znalecký posudok č. 11/2022, na záveroch ktorého zotrvala aj pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, kde uviedla, že u maloletej A. L. sa jedná o osobnosť nezrelú, ešte vo vývine, uzavretú a jej intelektové a pamäťové schopnosti boli v čase vyšetrenia priemerné. V kritických situáciách má sklony k explozivite, teda k výbušnosti a menej brzdenej agresivite. Citlivo reaguje na skutočné a predstavované prvky reality, má bohatú fantáziu a je naivná, dá sa ľahko zlákať a nie je pribojná. Ťažko sa rozhoduje a snaží sa odďaľovať nepríjemné povinnosti alebo rozhodnutia. Podľa znalkyne maloletá ťažko nadväzuje vzťahy, má sklon podriaďiť sa, vo vzťahu k matke bola zjavná veľmi nízka dôvera a neuspokojený pocit bezpečia. V náročných situáciách sa u nej dajú očakávať regresné prejavy, čiže reaguje na nižšej úrovni než je jej vývinová úroveň, takže tie reakcie sú veľmi nezrelé a jednoduché. Rodinné prostredie bolo v tom čase výrazne narušené a jednalo sa o nadužívanie alkoholu u matky a jej partnera. Dieťa v tom čase bolo zverené do starostlivosti starého otca a celkovo u nej absentoval pocit bezpečia. Neboli u nej preukázané poruchy vnímania, bol u nej ale zistený sklon dopĺňať detaily udalostí, ktoré si nezapamätala, ale celkovo u nej neboli zistené sklony k vymýšľaniu udalostí ako takých. Neboli u nej preukázané tendencie ukazovať sa v lepšom svetle alebo niekomu škodiť a jej výpoveď z psychologického hľadiska nejavila známky naučenej výpovede. Podľa znalkyne je však treba brať ohľad na to, že opakovane s ňou boli vedené rozhovory ohľadom vyšetrovaného skutku, čo určite viedlo k určitému skresleniu jej vlastných spomienok. Konanie páchatel'a popisovala aj s odstupom času podobne, na otázky odpovedala bez zárazov, ktoré by svedčili pre zvažovanie či vymýšľanie odpovedí. Z psychologického hľadiska sa jej výpoveď podľa znalkyne nejavila ako popisovanie nejakých vymyslených okolností. Pokiaľ sa jedná o ujmu, tam je to podľa znalkyne komplikovanejšie, pretože poškodená bola obeťou aj iného násilného trestného činu a teda nie je možné nejakým spôsobom rozdeliť podiel jedného či druhého páchatel'a. Čo sa týka ovplyvňovania jej výpovede, znalkyňa sa domnieva, že nebol čas na nejakú prípravu jej výpovede, pretože v tom čase už vlastne nebola v primárnom rodinnom prostredí. Čo sa týka nejakej následného ohrozenia jej vývinu, je podľa znalkyne ťažko predpokladať, aké následky môže mať takéto konanie na jej ďalší psychický vývin. Pre ňu bol páchatel' neznámym človekom, bol to iba známy jej matky a jej manžela, ktorého dovtedy nepoznala a nemá k nemu žiaden citový vzťah a teda nemala dôvod ho chrániť či mu škodiť. U poškodenej A. neboli podľa znalkyne zistené z psychologického hľadiska žiadne poruchy. Čo sa týka intelektu, vnímania a pamäti znalkyňa nezistila žiadne závažné poruchy a teda poškodená je schopná správne vnímať čo sa deje okolo nej v rámci svojho veku a následne tieto prežité udalosti popísať. Keď reprodukovala opis udalostí, bolo zrejmé, že je jej to nepríjemné a bolo u nej prítomné napätie. Rozhovorov o jednotlivých skutkoch s maloletou muselo byť veľmi veľa, kedy maloletá rozprávala jednak s príslušníkmi polície, mala rozprávať s nejakou priateľkou jej mamy, s otcom a dá sa tak predpokladať, že tieto okolnosti boli aj témou rôznych rozhovorov v rodine. Podľa znalkyne je viac než pravdepodobné, že určité detaily ako keby prekryli tie jej reálne spomienky, hoci znalkyňa netvrdí, že prekryli udalosť ako celú, ale niektoré detaily pravdepodobne budú skreslené. Vo vzťahu k výpovedi maloletej pred vyšetrovateľom, pri ktorej bola znalkyňa prítomná, znalkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že to bola výpoveď dieťaťa, ktoré bolo vystavené veľmi ťažkým životným podmienkam, ktoré do určitej miery ani nerozumelo tomu, prečo sa toto všetko udialo a ktoré bolo zmätené z vecí, ktoré vlastne do jej sveta by ešte nemali patriť. Bola to podľa znalkyne výpoveď nezrelého dieťaťa, ktoré ako keby bolo okolnosťami prinútené existovať vo svete dospelých. Podľa znalkyne výpoveď poškodenej nejavila známky naučeného, poškodená odpovedala spontánne, adekvátne a aj emocionálny doprovod korešpondoval s tou situáciou, v ktorej sa poškodená ocitla. Odpovede nepôsobili vymyslene a z psychologického hľadiska znalkyňa tú výpoveď hodnotila ako z veľkej časti použiteľnú pre trestné konanie.

Z rodného listu vedeného v knihe narodení Matričného úradu Poprad vo zväzku 86, ročník 2008, strana 71, poradové číslo XXX vyplýva, že A. L. sa narodila dňa XX.XX.XXXX a jej otcom je C. L. a mamou D. L.. Z uznesenia Okresného súdu Poprad č.k. 10P/154/2021 zo dňa 22.11.2021 vyplýva, že maloletá A. L. sa zveruje do náhradnej starostlivosti starému otcovi D. K.. Toto uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 22.11.2021.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad o sexuálnom zneužívaní maloletej A. L. zo dňa 02.05.2022 vyplýva, že rodina žila v B. v jednoizbovom byte, kde žila matka s piatimi deťmi a jej partnerom I. I.. V domácnosti matky sa nezistili žiadne pochybenia, deti boli spokojné a zdravé. V máji 2021 sa rodina presťahovala do Petrovian. Dňa 03.11.2021 sa maloletá podrobila výsluchu vo trestnej veci sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona a to v súvislosti so zneužívaním susedom v Poprade. Z dôvodu, že matka nedokázala dieťaťu zabezpečiť bezpečné prostredie, bolo dieťa zverené jej starému otcovi D. K.. K týmto skutkom malo podľa výpovede maloletej dochádzať aj v domácnosti v B.. Viktória je introvertnej a tichej povahy a pôsobí veľmi utiahnuto. Dieťa má v domácnosti starého otca vytvorené vhodné podmienky, má samostatnú izbu. U starého otca je spokojná. V škole nemá veľa kamarátov a má zhoršený prospech, čo je vzhľadom k tomu, čo prežila z pohľadu úradu opodstatnené. Chýba jej mama ale do B. sa nechystá vrátiť, pretože jej otcim je zlý a požíva alkohol a následne je agresívny. Chýbajú jej súrodenci, o ktorých sa starala, lebo matka nezvládala starostlivosť o deti. Dieťa v súčasnej dobe nenavštevuje žiadnu psychologickú ambulanciu a preto jej bola ponúknutá možnosť navštevovať centrum pre rodiny s deťmi v Poprade a zúčastňovať sa na pohovoroch so psychologičkou. Maloletá nie je na ich oddelení evidovaná ako páchatelka činov inak trestných.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny B. zo dňa 03.05.2022 vyplýva, že rodina I. sa spolu s maloletou A. presťahovala do B. v máji 2021. Rodina žije v dvojpodlažnom rodinnom dome v obci B., ktorý má prenajatý na neurčito. V správe je opis rodinného domu a jeho vybavenia s tým, že A. má samostatnú izbu. V správe sa konštatuje, že maloletá A. bola uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 10P 154/2021 zverená do náhradnej starostlivosti starému otcovi D. K..

Zo zápisnice o prehliadke tela obžalovaného spísanej na OR PZ Prešov dňa 21.07.2022 vyplýva, že obžalovaný sa podrobil prehliadke teda dobrovoľne, pričom súčasťou je aj fotodokumentácia z prehliadky tela obsahujúca 7 farebných fotografií zachytávajúcich postavu obžalovaného ako celku a potom detail hrudníka obžalovaného bez oblečenia, na ktorom je vytetovaný nápis v anglickom jazyku.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej v prípravnom konaní dňa 12.07.2022 obcou E., v ktorej má obžalovaný trvalý pobyt vyplýva, že obžalovaný sa k okoliu správa slušne a úctivo. Na adrese trvalého bydliska nebýva a obci nie je známe, kde sa zdržiava. Obžalovaný nebol riešený komisiou verejného poriadku.

Zo správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou D. J. M. v Prešove vyplýva, že obžalovaný nebol a ani nie je liečený na Psychiatrickom oddelení tejto nemocnice a nie je vedený ani v ich psychiatrickej ambulancii.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný má evidovaných osem priestupkov, z toho šesť priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 zákona o priestupkoch, jeden priestupok proti verejnému poriadku (močenie na verejnosti) a jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 26.05.2018.

Z odpisu registra trestov SR generovaného elektronicky ku dňu 30.05.2023 a týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že obžalovaný C. D. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný a to rozsudkami tunajšieho súdu zo dňa 23.02.2012 (sp. zn. 3T 10/2012) a zo dňa 31.05.2018 (sp. zn. 33T 4/2018), pričom vzhľadom na zaplatenie uloženého peňažného trestu, resp. osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, sa vo vzťahu k obom týmto odsúdeniam na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať na to, aby mohol spoľahlivo ustáliť, aký skutok sa stal, či tento skutok napĺňa znaky niektorého z trestných činov v zmysle Trestného zákona, a ak áno, akého a či tento skutok majúci povahu trestného činu spáchal obžalovaný. Súd tiež vykonal všetky dôkazy potrebné na to,

aby v prípade vyslovenia viny obžalovaného za spáchaný trestný čin mohol rozhodnúť o uložení primeraného a spravodlivého trestu a to tak z hľadiska jeho druhu ako aj výšky. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce samostatne, avšak zároveň v spoločnom kontexte, ktorý vytvárajú.

Výrok súdu o vine obžalovaného sa musí zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní /§ 2 ods. 19 a § 278 ods. 2 Trestného poriadku/ a tieto dôkazy musia tvoriť súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že o nich možno vyvodíť jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru o tom, že sa skutok stal a že tento skutok spáchal obžalovaný.

V priebehu vykonaného dokazovania, najmä výpoveďami obžalovaného a svedkov D. I., I. I., J. K. a B. L. bola zistená príčina a priebeh návštevy obžalovaného v rodinnom dome u I. v obci B., ku ktorému došlo v presne nezistený deň v mesiaci august 2021, pričom všetci vyššie menovaní sa poznali z minulosti, keď spolu pracovali v zahraničí a práve to bolo aj dôvodom, prečo obžalovaný prostredníctvom J. K. a B. L. navštívil D. a I. I.. V čase jeho návštevy bolo v dome aj päť maloletých detí a to či už detí D. I. alebo aj spoločných detí D. I. a I. I., vrátane poškodenej A. L.. Všetci vypočutí zhodne vypovedali, že po príchode obžalovaného do domácnosti I., obžalovaný ako aj ostatní, ktorí boli v dome prítomní, teda D. I., I. I., J. K. a B. L. pili alkoholické nápoje s tým, že asi okolo 22.00 hod. dve z maloletých detí išli spať na horné poschodie, kde išla s nimi spať J. K. a neskôr za ňou išiel na poschodie domu spať aj jej druh B. L., pričom títo neboli svedkami toho, čo sa dialo v noci na prízemí rodinného domu, pretože po celú noc spali a na prízemie zišli až ráno. Všetci zhodne vypovedali, že večer išla spať aj A. L. a to do svojej samostatnej izby, ktorá sa nachádza na prízemí rodinného domu hneď pri vstupných dverách rodinného domu, pričom do tejto izby nie je vidieť ani z kuchyne a ani z obývačky, ktoré sa tiež nachádzajú na prízemí rodinného domu.

P. vo vzťahu k tomu, čo sa mu kladie za vinu, spáchanie skutku popieral. Uviedol, že D. I. za jeho pomoci vyhodila z domu I. I., lebo bol agresívny a išla spať k dcére A. do jej izby, pričom v tej izbe celú noc sedel v kresle aj on ale nespál, lebo sa bál, aby I. I. nerozbil okno do domu a niečo nespravil, lebo po vyhodení z domu mal agresívne búchať a kopať do vchodových dverí a do okien. Svoju obranu založil aj na tom, že poškodená A. L. si to všetko vymyslela, pretože ak by to bola pravda, určite by to povedala svojej mame a nevrátila by sa k nemu do postele. Obžalovaný je zo spáchania tohto skutku, ktorý súd uviedol v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku priamo usvedčovaný výpoveďou A. L., ktorá v prípravnom konaní podrobne a do detailov vypovedala, že obžalovaný prišiel k nej do izby v čase, kedy ona ležala v posteli a zaspávala, pričom mala oblečené krátke nohavice a tričko. Obžalovaný si k nej ľahol nahý, na čo sa ona prebudila a začal ju vyzliekať, čo sa mu podarilo napriek tomu, že mu hovorila, aby to nerobil a odtlačala ho rukami a nohami. Následne ju rukami obchytkával brucho, prsia a pohlavné orgány, pričom so stoporeným pohlavným údom sa pokúsil vykonať s ňou súlož tým, že sa pokúsil vniknúť do vagíny tým, že jej vložil pohlavný úd medzi nohy a tiež sa jej snažil vniknúť do vagíny aj prstami. Svoju vôľu vyjadril aj slovne s tým, že ju chce „pojsať“. K vniknutiu prstov a ani pohlavného údu obžalovaného do vagíny poškodenej nedošlo, pretože poškodená A. L. sa bránila a z izby ušla. Následne sa zamkla na WC, kde zotrvala asi 10 minút. Pretože v tom čase už všetci v dome spali a ona si nemal kde ľahnúť, vrátila sa do svojej postele a ľahla si k obžalovanému, ktorý v tom čase už spal. Tam spala až do rána, kedy po prebudení išla chystať súrodencom raňajky a potom sa s nimi hral. Nikomu o tom, čo sa malo stať nepovedala a zdôverila sa mame a otčimovi až asi o dva mesiace.

Z intimity sexuálnych trestných činov a to či už znásilnenia alebo sexuálneho násillia vyplýva, že sa väčšinou odohráva v súkromnom prostredí a často tam, kde sa obeť cíti bezpečne (napr. domácnosť), teda aj priebeh tohto skutku sa v podstate nevymyká prostrediu a okolnostiam, v ktorom sa sexuálne násillie v najširšom slova zmysle v súdnej praxi odohráva. Poškodená sa doma s mamou, otčimom a súrodencami cítila bezpečne a za bezpečný považovala aj kontakt s obžalovaným počas dňa, keďže to bol kolega jej mamy. Obžalovaný jej svojím správaním počas návštevy až dovtedy, kým si k nej neľahol do postele nedal dôvod myslieť si, že je pre ňu nebezpečný. Uvedený charakter trestného činu predurčuje v procese dokazovania pomerne nízky počet priamych dôkazov, kedy najmä obeť tohto útoku môže podať často jediné priame svedectvo a teda je svedectvo tejto obete, najmä ak sa jedná o dieťa, často zo strany páchatelov trestného činu spochybňované, ako vymyslené s predpokladom, že deti si vymýšľajú a deťom sa predsa nedá veriť. Z pohľadu súdu to kladie vysoké nároky na dôkladné a starostlivé posúdenie tejto výpovede poškodenej a to najmä v kontexte iných nepriamych dôkazov,

ktoré súd vykonal. Aj keď znalkyňa nemôže prijať právny záver o pravdivosti alebo nepravdivosti výpovede maloletej A. L., pretože tento záver môže urobiť len súd, psychologická charakteristika jej osoby môže z pohľadu súdu slúžiť na posúdenie pravdivosti alebo nepravdivosti výpovede poškodenej. Znalkyňa B. Q. P. poškodenú charakterizovala ako nezrelú osobnosť s priemernými pamäťovými a intelektovými schopnosťami, pričom u nej nezistila žiadnu poruchu osobnosti, ktorá by mala vplyv na jej schopnosť zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti. Bol u nej síce zistený sklon dopĺňať detaily udalostí, ktoré si nezapamätala ale poškodená nemá z psychologického hľadiska sklon si vymýšľať. Súd podobne ako znalkyňa poukazuje na to, že obžalovaný bol pre poškodenú v tom čase neznámym človekom, a teda nemala k nemu žiaden vzťah v pozitívnom alebo negatívnom význame, ktorý by predurčoval snahu poškodenej obžalovanému svojou výpoveďou škodiť alebo naopak, vypovedať v jeho prospech. Preto ak obžalovaný uvádza, že poškodená si vymýšľa, súdu absentuje akýkoľvek motív pre takéto konanie poškodenej. Už len samotná výpoveď poškodenej o týchto udalostiach musí byť pre 12 ročné dieťa traumatizujúcim zážitkom a nie je dôvod sa domnievať, že by maloletá podstúpila túto druhotnú traumatizáciu v procese vyšetrovania bez dôvodu. Znalkyňa B. P. ďalej uviedla, že poškodená pri samotnom psychologickom vyšetrení, kedy jej nehrozilo zo strany obžalovaného žiadne nebezpečenstvo a už bola mimo svojej prirodzenej rodiny, kde sa nemusela obávať ich reakcie (bola už zverená starému otcovi), vypovedala bez zárazov s primeraným emočným doprovodom a bolo zjavné, že je jej to neprijemné. Aj výpoveď poškodenej v priebehu prípravného konania, pri ktorej bola znalkyňa prítomná a ktorá je podľa názoru súdu usvedčujúcim dôkazom, bola podľa znalkyne prejavom autentického zážitku, kedy poškodená odpovedala spontánne, adekvátne a s primeraným emocionálnym doprovodom a z psychologického hľadiska znalkyňa hodnotila túto výpoveď ako pravdivú. Súd sa s týmto psychologickým posúdením výpovede poškodenej stotožnil aj z právneho hľadiska a dodáva, že poškodená nielen nemala motív škodiť obžalovanému ale vzhľadom na jej vek ani spôsobilosť vykonštruovať takúto situáciu, hoci už predtým mala skúsenosť so sexuálnym zneužívaním zo strany iného muža. Pre pravdivosť výpovede poškodenej hovorí aj výpoveď svedkyne D. I., ktorá tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ráno, keď nahliadla do izby, kde spala Viktória, videla ležať v jej posteli obžalovaného, ktorý bol vyzlečený (nevidela, či mal na sebe spodné prádlo). Teda aj táto svedkyňa vyvrátila verziu obžalovaného o tom, že spal s D. I. a A. L. v kresle v izbe, pričom aj I. I. potvrdil výpoveď D. I., že v tú noc, potom čo sa vrátil do domu, spal spolu s manželkou a deťmi v obývačke na prízemí. Tento svedok však na rozdiel od prípravného konania uviedol, že v tej obývačke ležal aj obžalovaný hoci v prípravnom konaní vypovedal, že tiež videl obžalovaného ako spal pri A. v izbe, čo ho nahnevalo a čo bolo ráno príčinou ďalšej hádky. Tento svedok uviedol, že sa obžalovaného bojí a že bol pod vplyvom alkoholu a veľa si z daného večera nepamätá, preto súd aj v tomto kontexte hodnotil tieto rozpory a nemôže na rozdiel od výpovede svedkyne D. I. vychádzať iba z tejto výpovede svedka I. I.. Súd zdôrazňuje, že svedkyňa D. I. vo svojej výpovedi jasne uviedla, že obžalovanému povedala, že A. má iba 12 rokov, teda obžalovaný nielen vedel ale aj vzhľadom na vizuálny rozdiel medzi 12 a 15 ročným dieťaťom musel vedieť, že poškodená nedosiahla príslušný vek na pohlavný styk, ktorému sa navyše poškodená Viktória aj fyzicky ako aj verbálne bránila, čo ale obžalovanému vôbec nebránilo v tom, aby v konaní pokračoval. Navyše poškodená opísala tetovanie na hrudi obžalovaného, ktoré ale nemohla vzhľadom na to, že mal cez deň oblečené tričko vidieť, a na druhý deň, kedy si mal podľa svojho tvrdenia obžalovaný dať dole tričko, nehrala na dvore futbal ale hrala sa so súrodencami v dome. V čase skutku bola poškodená dieťaťom a teda aj jej konanie, kedy si nemala kde ľahnúť a strach z toho, ako to povie svojej mame ju viedli k tomu, že si potom čo obžalovaný zaspal, znova ľahla k nemu do postele a ráno nikomu nič o svojom nepochybne traumatizujúcom zážitku nepovedala. To je vysvetlenie pre jej z pohľadu obžalovaného iracionálne konanie.

Z týchto vyššie uvedených dôvodov považuje výpoveď poškodenej A. L. súd za pravdivú a vyhodnocoval ju v kontexte výpovede D. I. a znalkyne PhDr. Ľubice Oderušovej. Vykonalie dokazovania znalcom z odvetvia Sexuológia nepovažuje súd za nevyhnutné, pretože obžalovaný sa skutku dopustil pod vplyvom alkoholu, ktorý vo všeobecnosti odbúrava zábrany, a to aj sexuálneho charakteru a teda motívom konania obžalovanému bolo dosiahnuť sexuálne uspokojenie s osobou, ktorej vek pre neho v tom okamihu nehral rolu, pričom dôvodom jeho konania nemusela byť nutne nejaká forma sexuálnej deviácie. Preto súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, kedy na rozdiel od skutku obžaloby vypustil zo skutku tvrdenie, že obžalovaný využil bezbrannosť poškodenej, pretože poškodená sa nenachádzala v stave bezbrannosti, nakoľko sa prebudila z driemotí hneď ako si k nej obžalovaný ľahol a aktívne sa bránila už keď ju obžalovaný začal vyzliekať. Naopak, súd do skutku doplnil v zmysle výpovede poškodenej to, že obžalovaný sa snažil vniknúť do vagíny pohlavným údom.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii tohto skutku, ktorý bol obžalovanému preukázaný, súd má za to, že obžalovaný jedným skutkom, ktorý spájala spoločná vôľa a motív sexuálneho uspokojenia, naplnil skutkovú podstatu dvoch trestných činov, a to jednak zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zároveň aj zločin znásillenia podľa § 199 ods. 1 ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože obchytávanie brucha, pŕs a pohlavných orgánov poškodenej a snaha o vniknutie prstov do vagíny, a to všetko za účelom dosiahnutia sexuálneho uspokojenia je nutné považovať za iné sexuálne praktiky, ku ktorým násillím donútil poškodenú, ktorá sa im bránila. Zároveň tým, že sa snažil vniknúť pohlavným údom do vagíny poškodenej a túto svoju vôľu prejavil aj slovne, sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k donúteniu ženy násillím k súložiu, hoci vzhľadom na aktívnu obranu poškodenej a stav opitosti obžalovaného k tomu nedošlo. Oba trestné činy obžalovaný spáchal na chránenej osobe – dieťaťi podľa § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný pokus o znásillenie a iné sexuálne praktiky, ktoré už dokonil striedal a vzájomne ich kumuloval a vykonával ich v bezprostrednej nadväznosti, pričom ho k tomuto konaniu viedol jednotiaci zámer spáchať oba trestné činy a dosiahnuť tak sexuálne uspokojenie, ako spoločný motív konania. Preto má súd za to, že oba trestné činy obžalovaný spáchal v jednočinnom súbehu (na porovnanie rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.10.2013 sp. zn. 2 Tdo 49/2013). Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaný v prípade oboch trestných činov chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem na ochrane detí pred sexuálnymi útokmi a pohlavným stykom ako aj záujem na slobodnom rozhodovaní sa ženy o svojom pohlavnom živote /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd nezistil existenciu žiadnej z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona. Naopak, v neprospech obžalovaného súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, čo je dané jednočinným súbehom trestných činov tak, ako to súd vyššie odôvodnil /§ 37 písm. h) Trestného zákona/. Vo vzťahu k pokusu trestného činu súd uvádza, že tento sa v zmysle ods. 14 ods. 1 Trestného zákona trestá podľa trestnej sadzby ustanovenej za dokonaný trestný čin. Pretože obžalovaný spáchal dva trestné činy, súd mu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Nakoľko oba trestné činy, z ktorých súd uznal obžalovaného za vinného majú rovnakú trestnú sadzbu (od sedem rokov až do pätnásť rokov), súd vychádzal zo systematiky trestných činov uvedených v Trestnom zákone, kedy sú zoradené od najzávažnejšieho a to podľa objektu, ktorý chráni. Preto súd ukladal obžalované trest za zločin znásillenia v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 199 ods. 2 Trestného zákona, pričom trestnú sadzbu tam upravenú (od sedem rokov až do pätnásť rokov) upravil pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami 1:0, postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona tak, že v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby v prípade tohto trestného činu o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádza z takto upravenej trestnej sadzby od 9 rokov a 8 mesiacov až do 15 rokov.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý sa ku skutku nepriznal a navyše už bol v minulosti súdne trestaný, hoci s následkom zahľadania odsúdenia ako aj priestupkovo postihnutý. Na strane druhej musí trest mať primeraný charakter a zohľadňovať aj spôsob spáchania skutku s tým, že v prípade znásillenia sa obžalovaný o znásillenie len pokúsil a miera, akou sa priblížil k dokonaniu trestného činu nebola veľká. Obžalovaný navyše konal pod vplyvom alkoholu a teda v kontexte pokusu trestného činu ako aj miery intenzity dokonaného trestného činu by súd považoval uloženie trestu

v upravenej trestnej sadzbe za neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, pričom primeraný trest spôsobu vykonania činu, následkom, ktoré maloletej spôsobil ako aj osobe obžalovaného najlepšie zodpovedá trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov, teda trest, ktorý je vo výmere zodpovedajúcej dolnej hranici Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzbe pri oboch trestných činoch bez jej úpravy. Preto súd pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod jeho dolnú hranicu podľa § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Tento trest považuje súd primeranú odpoveď štátu na konanie obžalovaného a bude mať pre obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody aj odstrašujúci vplyv do budúcnosti, čím sa naplní aj jeho výchovný účinok. Uloženie trestu vo vyššej výmere, než je táto uložená by nielen súd ale ani obžalovaný nemohol vnímať ako trest spravodlivý, ale ako formu neprimeraného trestného postihu. Obžalovaný sa v minulosti nedopustil trestných činov závažného charakteru a neboli zistené sklony k nejakej forme násilného konania, a preto súd toto jeho konanie považuje za excus v tomto type deliktu. Tento trest zároveň nie je vyjadrením snahy súdu bagatelizovať závažnosť konania obžalovaného s prihliadnutím na následky, ktoré na osobnom a sexuálnom živote poškodenej spôsobil.

Nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pretože maloletá A. L. si náhradu škody v tomto konaní prostredníctvom zákonných zástupcov neuplatnila, súd o škode v tomto rozsudku nerozhodoval.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.